

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 20. listopadu 2025 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Renaty Humpové a soudkyň Mgr. Daniely Dubné a JUDr. Mgr. Lenky Haštabové **odvolání a) obžalovaného R [REDACTED] K [REDACTED]**, narozeného [REDACTED], a **b) státního zástupce** podané v neprospěch obžalovaného, proti rozsudku Okresního soudu v Příbrami ze dne 20. srpna 2025, číslo jednací 2 T 54/2025 - 556, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odstavec 1 písmeno d), e), odstavec 2 trestního řádu **se napadený rozsudek částečně ruší, a to ve výroku o trestu.**

Podle § 259 odstavec 3 trestního řádu **se při nezměněných výrocích o vině, o uložení ochranného léčení, o náhradě nemajetkové újmy znovu rozhoduje tak, že se**

Obžalovaný

R [REDACTED] K [REDACTED],
narozený [REDACTED] v [REDACTED], [REDACTED] v oboru stavebnictví, trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED], okres [REDACTED], doručovací adresa [REDACTED]

odsuzuje

za zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí pod § 199 odstavec 1, 2 písmeno b), d) trestního zákoníku, přečin nebezpečného pronásledování dle § 354 odstavec 1 písmeno a), b), c), d) trestního zákoníku, přečin porušování domovní svobody dle § 178 odstavec 1, 2 trestního zákoníku, přečin vydírání dle § 175 odstavec 1 trestního zákoníku, přečin nebezpečného vyhrožování dle § 353 odstavec 1, 2 písmeno c) trestního zákoníku, přečin ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odstavec 1 písmeno d), odstavec 3 písmeno b) trestního zákoníku a za sbíhající se

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Horová

přechin zanedbání povinné výživy podle § 196 odstavec 1 trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Příbrami ze dne 22. srpna 2024 spisové značky 3 T 76/2024,

podle § 199 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) let.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku se současně ruší výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Příbrami ze dne 22. srpna 2024 spisové značky 3 T 76/2024, jakož i všechna další na něj obsahově navazující rozhodnutí, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného zamítá.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Příbrami byl obžalovaný uznán vinným zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí pod § 199 odst. 1, 2 písm. b), d) trestního zákoníku, přechinem nebezpečného pronásledování dle § 354 odst. 1 písm. a), b), c), d) tr. zákoníku, přechinem porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku, přechinem vydírání dle § 175 odst. 1 tr. zákoníku, přechinem nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku a přechinem ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, kterých se dle skutkových zjištění soudu prvního stupně dopustil způsobem konkretizovaným ve výroku napadeného rozsudku pod body 1), 2), 3) a 4). Za tyto trestné činy a sbíhající se přechin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Příbrami ze dne 22. 8. 2024 sp. zn. 3 T 76/2024, byl odsouzen podle § 199 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Dále mu bylo podle § 99 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku uloženo ochranné léčení protitoxikomanické v ambulantní formě. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byl obžalovaný zavázán k náhradě nemajetkové újmy poškozeným A. K. , narozené , ve výši 100 000 Kč a poškozené I. K. , narozené , ve výši 10 000 Kč. Se zbytkem uplatněných nároků na náhradu nemajetkové újmy byly obě poškozené odkázány na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Státní zástupce podal proti rozsudku včasné odvolání v neprospěch obžalovaného, které směřuje proti výroku o trestu. Státní zástupce se ztotožňuje s rozhodnutím soudu, pokud jde o otázku viny. S délkou uloženého trestu odnětí svobody však nesouhlasí, neboť jej shledává nepřiměřeně mírným. Nalézací soud při úvaze o druhu a výměře trestu jako k polehčující okolnosti přihlédl k prohlášení viny a ke skutečnosti, že v současné době začal hradit výživné na nezletilého syna. To však je povinností obžalovaného a nelze v tomto spatřovat polehčující okolnost. Naopak za přitěžující okolnosti soud zcela správně považuje trestní minulost odsouzeného, a dále skutečnosti spočívající v tom, že se pěti útoky dopustil sedmi trestných činů, že závažnost jeho jednání gradovala, a že se jí zčásti dopustil ve zkušební době podmíněného propuštění z dříve uloženého trestu odnětí svobody. Odvolatel má za to, že při ukládání trestu odnětí svobody mírně nad samou spodní hranicí trestní sazby nalézací soud dostatečně nezohlednil charakter páchané trestné činnosti vyznačující se naprostou bezcitností zejména k poškozené A. K. , kterou přes dva roky trýznil, což na ní zanechalo vážné zdravotní následky v podobě posttraumatické stresové poruchy. Navíc v případě obžalovaného K. jde o osobu s výraznou trestní minulostí, když má v opisu z rejstříku trestů 7 záznamů (k sedmému je ukládán

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Horová

souhrnný trest), a to i pro trestnou činnost násilného charakteru. Předchozí výkony nepodmíněných trestů odnětí svobody na obžalovaného zjevně neměly žádoucí vliv, když se předmětné trestné činnosti dopouštěl zčásti i ve zkušební době stanovené při podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Dále nelze přehlédnout, že aktuální trest je ukládán jako souhrnný k rozsudku Okresního soudu Příbram sp.zn. 3T 76/2024, kterým byl obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 4 měsíců. Zásadní je však skutečnost, že obžalovaný K. je odsuzován za spáchání sedmi (!!!) trestných činů. Uvedené skutečnosti sice nalézací soud ve svém rozsudku konstatuje, ale na uloženém trestu se nijak neprojeví. Za těchto okolností se státní zástupce domnívá, že trest odnětí svobody v trvání 4 let se zařazením pro výkon tohoto trestu do věznice s ostrahou tak, jak byl navržen státním zástupcem v rámci závěrečné řeči, je vůči obžalovanému maximálně shovívavý a dostatečně zohledňuje jeho prohlášení viny, což je jediná okolnost, která obžalovanému prospívá. S ohledem na shora uvedené má za to, že nalézací soud při rozhodování o trestu nedostatečně přihlédl k rozsahu a závažnosti trestné činnosti, které se obžalovaný K. dopustil, a rovněž k míře kriminálního narušení jeho osobnosti, uložený trest je v důsledku toho nepřiměřeně mírný, a proto navrhuje, aby odvolací soud dle ustanovení § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu odnětí svobody a dle § 259 odst. 3 tr. řádu za splnění podmínek uvedených v ustanovení § 259 odst. 4 tr. řádu sám uložil obžalovanému podle § 199 odst. 2 tr. zákoníku trest odnětí svobody 4 roky se zařazením do věznice s ostrahou dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, a to jako trest souhrnný k sbíhajícímu se přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, za který byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Příbrami ze dne 22. 8. 2024 sp. zn. 3T 76/2024.

3. Rozsudek soudu I. stupně napadl včasným odvoláním směřujícím též do výroku o trestu i obžalovaný K. Obžalovaný poté, co byl propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody v lednu 2025, od základů změnil způsob svého života. Podniká na živnostenský list, nepřetržitě pracuje především na stavbách v a dosahuje dobrých příjmu, jak doložil při hlavním líčení u soudu prvního stupně. Ve dnech pracovního volna při pobytu v České republice se řádně stýká se svým synem S. K., chodí s ním na procházky, hrají si spolu a kupuje mu, co potřebuje, a různé další drobnosti. Řádně rovněž platí stanovené výživné, což doložil u soudu prvního stupně. Dobře nyní vychází s poškozenou A. K., které rovněž přispívá v různé míře finančními prostředky, čímž jí svým způsobem poskytuje určitou kompenzaci nemajetkové újmy ještě před pravomocným rozsudkem v této věci. Neužívá žádné drogy a ani alkoholické nápoje. Od doby propuštění z posledního výkonu trestu odnětí svobody tedy žije řádným životem pracujícího člověka. Obžalovaný prohlásil svou vinu před soudem prvního stupně a toto prohlášení viny bylo přijato. To má významný dopad do výroku o trestu obžalovaného v jeho prospěch. Není od věci rovněž uvést ke prospěchu obžalovaného, že se obžalovaný neodvolává do ostatních výroků (výroku o ochranném léčení a výroků o náhradě nemajetkové újmy). Tuto nemajetkovou újmu je oběma poškozeným obžalovaný ochoten zaplatit. Za této situace, byť se jedná o závažnou trestnou činnost spáchanou obžalovaným, a to i s odkazem na jeho předchozí trestnou činnost, není nikomu ke prospěchu z dotčených osob, aby byl odsouzen k delšímu nepodmíněnému trestu odnětí svobody. S ohledem na uložení souhrnného trestu s nepodmíněným trestem odnětí svobody za sbíhající se přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, za který byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Příbrami ze dne 22. 8. 2024 sp. zn. 3 T 76/2024, však již není možné uložení podmíněného trestu odnětí svobody obžalovanému. Z výše uvedených důvodů proto navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek soudu prvního stupně v napadeném výroku uloženého trestu odnětí svobody zrušil a obžalovanému uložil podle § 199 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody na dolní hranici zákonné trestní sazby.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Horová

4. Obžalovaný se současně vyjádřil k odvolání státního zástupce., které považuje za nedůvodné a navrhuje jeho zamítnutí. Byť to pro posouzení viny nebo zavinění již nemá žádný význam, že ve spoluzití s poškozenou nebyl obžalovaný zcela jednoznačně jen on sám tím původcem toho špatného, jak například vyplynulo z výpovědi bratra poškozené. Důležité pak v tomto vztahu je, že s poškozenou A [REDACTED] K [REDACTED] od té doby, co je na svobodě, velmi dobře vychází, přispívá jí finančně i nad rámec výživného na syna. Od ledna 2025, kdy byl obžalovaný propuštěn na svobodu, zcela změnil svoje životní postoje, žije řádným životem pracujícího člověka a uložení delšího trestu nikomu z dotčených osob neprospěje.
5. Odvolací soud z podnětu podaných odvolání přezkoumal v rozsahu ust. § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost výroku o trestu, neboť pouze tento výrok byl napaden, přezkoumal i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, a dospěl k závěru, že napadený výrok o trestu nemůže jako nepřiměřeně mírný obstát. K věci zaujal následující stanovisko:
6. Pokud jde o výrok o trestu, je třeba přisvědčit námitkám státního zástupce, že uložený trest je co do výměry nepřiměřeně mírný. Na straně obžalovaného stojí pouze jediná, byť výrazná polehčující okolnost, a to prohlášení viny, které výrazně zkrátilo průběh řízení před soudem I. stupně. V jeho prospěch je možno hodnotit i řádné vedení života od ledna 2025, kdy byl propuštěn z posledního výkonu trestu odnětí svobody. Vedení řádného života po dobu necelého roku však nelze v kontextu délky období, po které páchal trestnou činnost (od roku 2014 do roku 2024) zásadním způsobem přeceňovat.
7. Na druhé straně stojí bohužel celá řada výrazných přitěžujících okolností, na které právem poukazuje státní zástupce, a které nebyly do výměry uloženého trestu prvním soudem dostatečným způsobem promítnuty. Obžalovanému přitěžuje jeho trestní minulost, kdy v opisu rejstříku trestů má celkem 7 záznamů o odsouzení, mimo jiné i pro trestný čin vydírání dle § 175 odst.1 tr. zákoníku a trestný čin nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst.1 tr. zákoníku. Ve vztahu k těmto trestným činům je na něj třeba hledět jako na speciálního recidivistu, což je vskutku výrazná přitěžující okolnost, kterou první soud do svých úvah nepromítl vůbec. Další zásadní přitěžující okolností je skutečnost, že obžalovaný se části žalovaného jednání dopouštěl ve zkušební době podmíněného odsouzení, což jen potvrzuje vysokou míru jeho kriminální narušenosti. Se státním zástupcem je třeba souhlasit, že závažnost trestné činnosti, které se obžalovaný dopustil je vskutku vysoká, a to již s ohledem na charakter samotného jednání a délku jeho trvání (v případě skutku ad 1,2). V neprospěch obžalovaného výrazně hovoří množství trestných činů (z toho jeden zločin), za které je mu ukládán souhrnný trest – celkem 7 a množství osob, vůči kterým se trestné činnosti dopouštěl (3).
8. Pokud byl obžalovanému za této situace uložen souhrnný trest odnětí svobody vyměřený pouhý rok nad spodní hranicí zákonné trestní sazby (od 2 do 8 let), jedná se skutečně o trest nepřiměřeně mírný.
9. Druhu zvoleného trestu nelze nic vytknout, když vzhledem k tomu, že je na místě ukládat souhrnný trest ve vztahu k rozsudku Okresního soudu v Příbrami ze dne 22. 8. 2024 sp. zn. 3 T 76/2024, kterým byl obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 4 měsíců, jiný druh trestu než nepodmíněný v úvahu nepřichází. Dle odvolacího soudu je však na místě s ohledem na velké množství zásadních přitěžujících okolností působit na obžalovaného již důraznějším trestem odnětí svobody, vyměřeným v trvání 4 let, kdy nebyť prohlášení viny obžalovaného, nabízelo by se uložení trestu již ve druhé polovině zákonné trestní sazby (nad 5 let). Naproti tomu, nic nelze namítat proti zařazení obžalovaného pro výkon trestu do věznice s ostrahou.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Horová

10. Soud II. stupně proto podle § 258 odst. 1 písm. e), 2 tr. řádu napadený rozsudek zrušil výhradně ve výroku o trestu odnětí svobody a sám obžalovanému uložil nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře 4 let, což dle jeho názoru odpovídá shora uvedeným polehčujícím i přitěžujícím okolnostem. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, kam dle obecných ustanovení trestního zákoníku náleží, když nebyly shledány podmínky pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.
11. Odvolací soud dle § 43 odst.2 tr. zákoníku zrušil výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Příbrami ze dne 22. 8. 2024 sp. zn. 3 T 76/2024, jakož i všechna další na něj obsahově navazující rozhodnutí, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu (soud I. stupně tento výrok opomněl učinit).
12. Vzhledem k tomu, že odvolání obžalovaného nebylo shledáno důvodným, bylo dle § 256 tr. řádu zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný. Lze však proti němu podat **dovolání** k Nejvyššímu soudu ČR, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje, podáním u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. Dovolání lze podat pouze z důvodů uvedených v § 265b tr. řádu. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch či v neprospěch obžalovaného, obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání za dovolání nepovažuje, byť bylo takto označeno.

Praha 20. listopadu 2025

JUDr. Renata Humpová v. r.

předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Horová